

Lluís Sala Oliveras

Consultori mèdic d'instal·lació moderna

HORES DE CONSULTA: Matins.—Tots els dies menys els Diumenges de 11 a 12 i mitja.

Tardes.—Els Dimarts, Dijous i Dissabtes no festius de 6 a 7.

Plaça de Catalunya (del Gra) ————— Figueres

Espectacles

per DON SERVANDO

Cine Jardín

«Rie, payaso, rie», era el plat fort del diumenge passat en el mentat teatre. La pel·lícula aludida, interpretada per l'eminent tràgic Lon Chaney conegut per «el hombre de las mil caras», no defraudà gens a l'espectació que havia despertat. Com en totes les seves produccions, Lon Chaney triomfà pel seu art impecable; per la seva caracterització; per l'estudi que sol fer de tots els personatges que interpreta. En «Rie, payaso, rie», ens confirmà una vegada més que l'interpret de «Nuestra Señora de París», i «El Sargento Malacara» era un dels millors artistes en que compta la cinematografia. Triomfa ell amb el seu art, i fa triomfar a les cases productores que tenen la sort de tenir-lo contractat.

De «La Goyita» no en parlarem gaire, perquè ja varem tenir ocasió de dir nostre pensar en un de nostres nombres anteriors. Ens afirmem al que dèiem i prou. Cal que cerqui el repós de la llar i la família, en lloc d'anar a cercar per aquestos móns de Déu uns aplaudiments que no cap glòria han d'afegir a la ja assolida per aquesta artista. Si nosaltres disposéssim de la seva fortuna, ja faria temps que ens hauriem retirat a la vida privada.

Sala Edison

I tornem a insistir sobre el mateix tema. El teatre a Figueres encara té els seus adeptes. Els de teatre seriò, els de sarsuela gran, els de sarsuela alegre, el

teatre en general té els seus adeptes. En quinze dies han passat per nostres escenaris quatre companyies de diferents gèneres. Agradeix o no agrada? El dimarts i dimecres en la Sala Edison, la companyia «Gómez-Gimeno» donà dugues representacions de sarsuela «alegre-coreogràfica-verdelosa-revistera». «Las campanas de la gloria», «Los faroles» i «El barbero de Sevilla». El públic hi acudí en nombre regular i sortí més o menys satisfet. El gènere no és per una ciutat farcida de prejudicis com la nostra. Ho demostrà el que el segon dia malgrat haver-hi molt més entrada, el sexe femení hi era molt poc representat.

De les tres obres, la que més agradà fou «Los faroles»; sens dupte perquè tirava més a revista que les altres, i perquè la presentació també les superava en molt.

Dels artistes, solsament Gómez-Rosell va fer-nos el pes. Després d'aquest, el tenor Irisabaleta cantà amb força gust la serenata de «Las campanas de la gloria». Fluixeta la tiple còmica Santamaria. Els demés—còmics boleros arreplegats a la Rambla de Barcelona—no sabien el paper. L'orquestra i la presentació fou veritablement ço que més va reixir.

Del programa del diumenge—cine i atracció com de consuetut, sols va agradar-nos la pel·lícula «Estrellas dichosas». Janet Gainor i Charles Farrell hi estan arxi-col·lossals.

Casino Menestral

Després de les dugues representacions extraordinàries de sarsuela a la Sala Edison, no és d'estranyar que el dijous es vejés tant poc concorregut nostre popular i coquetó teatre. I fou una llàstima ja que la companyia «Mestres-Querol» ens serví una «Mala Ley» impecable. Molt encertat Josep-Querol, donant al seu pa-

per tota la dignitat i honradesa possibles. Encertada Ramona Mestres com ja és costum en ella. Sobri, el·legant, i equanim el debutant galan-jove Eduardo Cabré que aconseguí una espontània ovació en el seu mutis del tercer acte. Ben centrats Pascasi Mas, Carme Vendrell i Adelina Coy, i molt ben conjuntats tots els altres intèrprets.

«Els hipòcrites», la formidable comèdia d'Artur Jones, representada el diumenge, consolidà novament l'encertada actuació de la companyia Mestres-Querol. El distingit públic que acudí al Menestral, no es cansà d'aplaudir a la mentada companyia per l'excel·lent interpretació que donaren a la difícil comèdia anglesa. Les primeres parts de la companyia, tingueren motiu sobrat de demostrar el seu valer, i els altres del seu conjunt impecable. No sabem a qui elogiar. Tots ens agradaren. Més val doncs que no estampem cap nom i així es veurà la nostra equanimitat.

Ens hem assabentat que tant el decorat de «La mala ley» com el de «Els hipòcrites» són pintats pel jove pintor figuerenc Josep Pujol. Vagi doncs a aquest artista modest el nostre més sincer aplaudiment.

La mise en escena, força acurada.

Per a demà ens anuncien «Los hijos artificiales».

Farmacia Castellví

Plaza Triangular Figueras

ANALISIS - ESPECIFICOS

Estufas de desinfección a disposición de la clientela.

Medicamentos y Ortopedia